

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Κατὰ τὴν 11 τοῦ μηνὸς τούτου ἔφθασαν εἰς Αἴγινα οἱ Κύριοι Ἀναγνώστης Δεληγιάννης, μέλος τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ Ἀναγνώστης Κοπανίτζας, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως. Ἐκτὸς τούτων ἔφθασαν ἐδῶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ οἱ Κύριοι Ἀσημάκης Φωτίλας, καὶ Σωτήριος Θεοχαρόπουλος, πληρεξούσιοι Καλαβρύτων, Σπυρίδων Σπυλιοτόπουλος, πληρεξούσιος Καρυταίνης, Βασίλειος Χρηστακόπουλος, πληρεξούσιος Τριπολιτζᾶς, Ἀντώνιος Κουρτέσης, πληρεξούσιος τῆς νήσου Ἴου, καὶ ὁ στρατηγὸς Κώνστας Βότσαρης, πληρεξούσιος τῶν Σουλιωτῶν.

— Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης, προχωρήσας εἰς Λιδωρίκι καὶ Κράδαρα, ἐδίωξε καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοὺς Τούρκους, καὶ οὕτως ἠύξησαν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα εἰς τὴν χέρσον Ἑλλάδα. Οἱ ἐκεῖθεν διωχθέντες Τούρκοι κατέφυγον εἰς Ναύπακτον, ὅχι ὅμως καὶ ἄβλαπτοι.

Ὁ στρατηγὸς Δημήτριος Μακρῆς ἐπρωχώρησε μετ' ἱκανοῦ στρατεύματος εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλουσι κινηθῆ εἰς τὰ ὅπλα καὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων οἱ κάτοικοι.

Πρὸ ὀλίγου τινὸς καιροῦ ἐαυστάθη καὶ εἰς τὸν Πόρον ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἅμα ἐπιτυχόντες καλὸν διδάσκαλον, τὸν Κύριον Ν. Νικητόπουλον, διδάξαντα καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τῶν κορασίων, συνεκρήτησαν κοινὴν συνέλευσιν, καὶ ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν τοῦ ταιούτου διδασκαλείου, διορίσαντες εἰς τοῦτο τόπον τὸ μετόχιον τοῦ μοναστηρίου τῆς ζωοδόχου Πηγῆς, καὶ εἰς τοῦτο ἐφάνησαν πρόθυμοι συνεργοὶ καὶ οἱ πατέρες τοῦ μοναστηρίου, καὶ ὁ ἡγούμενος Κύριος Νικηφόρος Γ. Μεθενίτης. Ἐδιωρίσθησαν καὶ ἐπιστάται τοῦ σχολείου ὁ καπιτὰν Παντελῆς Στάθης Πασχάλης, καὶ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κιζάνης, οἱ ὅποιοι καὶ ἐπιστατοῦσι μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, καὶ κατεσκευάσαν τὰ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ σχολείου ὄργανισμὸν ἀναγκαῖα. Ὅλοι οἱ κάτοικοι δεικνύουσι πολὺν ζῆλον, ἐλέποντες μάλιστα

τὴν εὐταξίαν, καὶ τὴν μάθησιν τῶν ἀλληλοδιδασκομένων παιδιῶν των. Ἐκ τῶν μαθητῶν οἱ μὲν δυνατώτεροι ὁπωσοῦν διδάσκονται περίληψιν τῆς ἀγίας Γραφῆς, καὶ συγχρόνως γυμνάζονται εἰς τὸ Τεχνολογικόν, καὶ εἰς τὴν Ἀριθμητικὴν, τὰ ὅποια συνθέτει ὁ διδάσκαλος, καὶ γράφουσιν οἱ μαθηταὶ οἱ δὲ ἀσθενέστεροι διδάσκονται εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Κυρίου Γ. Κλεοβούλου ἐκδοθέντας πίνακας.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Πετροπόλεως ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ἀναγινώσκουμεν τὸ ἀκόλουθον:

Κατὰ τὴν 13 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἠυδόκησεν ὁ αὐτοκράτωρ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀκόλουθον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας:

Α'. Ὅσοι μωχαμετανοὶ καὶ ἐθνικοὶ δεχθῶσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, θέλουσι ἐξαλειφθῆ ἐκ τῶν τάξεων, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουσι, καὶ θέλουσιν ἐξαίρεθῆ ἐκ τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους ὡς τοιοῦτοι ἐπλήρουν θέλουσι δὲ καταγραφῇ εἰς τὰς χριστιανικὰς κοινότητας, τὰς ὁποίας θέλουσι ἐκλέξει, καὶ θέλουσιν ἀπολαύει εἰς αὐτὰς ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν πάσης ἀτελείας.

Β'. Προσέτι, ὅσοι δὲν ἐπλήρουν κανένα φόρον πρὸ τῆς ἐαυτῶν ἐπιστροφῆς, θέλουσιν ἀπολαύει καὶ ἀκολουθῶς αὐτῆς τῆς ἀτελείας καὶ ὅσοι ὑπέκειντο εἰς ὀλιγωτέραν παρὰ τὴν τῶν χριστιανῶν ἀποσκευασμένην ποσότητα, δὲν θέλουσι καθυποβληθῆ εἰς κάμμιαν αὐξήσιν διὰ βίου. Τόσον δὲ οἱ πρῶτοι, καθὼς καὶ οἱ δεύτεροι θέλουσι εἶσθαι διαπαντὸς ἐξηρημένοι τῆς στρατολογίας καὶ τῆς ἀντὶ στρατιωτῶν χρηματικῆς πληρωμῆς.

Γ'. Εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Κριμαίας, ὅπου οἱ μωχαμετανοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀγορὰν ἀδείας εἰς τὸ μετέρχεσθαι ἐπάγγελμά τι, ὅσοι ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δύνανται νὰ μετέρχωνται τὴν πραγματείαν χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι ἀπὸ τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ βεβαιωτικῶν ἐγγράφων, ὅποια ἀπαιτοῦσιν αἱ διατάξεις ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ἀπολαύει πανταχοῦ ἄλλοθι κάμμιᾶς προτιμήσεως εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν πραγματείαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἂν θέλωσι νὰ ἐπιχειρήσωσι καὶ αὐτὰ, θέλουσι ὑποχρεωθῆ, καθὼς καὶ οἱ χριστιανοὶ, νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ ἀποδεικτικῶν ἢ βεβαιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ὅχι μόνον ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ

καιρός, καθ' ὃν ἐξαιροῦνται τῶν φόρων, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἐξαιρέσει.

Δ'. Ὅλα τὰ προδιατεταγμένα ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστρεφόντων, ὅσαι δεχόμενοι συγχρόνως μετ' αὐτῶν τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ ὅσα παῖδιά γενηθῶσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν, δέλουσι καθυποβληθῇ εἰς τοὺς φόρους καὶ τὰ ἐν-οῖα εἰμὴ ὅταν φθάσωσιν εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν, εἰ κατεγράφησαν εἰς τοὺς ἀπογραφικοὺς καταλόγους πρὶν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸ Journal des débats ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου ἀναγι- νώσκοντες τὰ ἀκόλουθα :

Ἐν ᾧ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἀπειλοῦνται νὰ στερηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ φρονεῖν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, καὶ τὰς ἀγαθοποιούς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐκείνων καρποὶ, παρηγορεῖται ἡ ἀνθρωπότης βλέπουσα, ὅτι ἄλλοι τόποι γίνονται νέαι τοῦ φωτός ἐστίαί. Αἱ ἀνταμείψεις αὗται διατηροῦσι πάντοτε τὴν ἐλπίδα τῶν διανοουμένων ὅτι, ὅσα καὶ ἂν κάμωσιν αἱ κακῶς πεπαιδευμένοι κυβερνήσεις, δὲν δέλουσι δυνῆθαι ποτὲ νὰ περιτυλίξωσιν ἐντελῶς τὴν Εὐρώπην εἰς τὰ σκότη, τὰ ὅποια ζητοῦσιν ἀνθρωποὶ τινες νὰ παράξωσιν.

Διὰ τῶν τοιούτων αἰσθημάτων ἀσπασζόμεθα τὴν νέαν ἀκαδημίαν, τὴν εἰς Μόναχον ἀνοιχθεῖσαν (*) ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νῦν βασιλέως τῆς Βαυαρίας. Ὁ κατὰ τὴν ἀνοξίν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀκαδημιάρχου (τοῦ Κ. Δρέσχη), παρόντος καὶ αὐτοῦ τοῦ μονάρχου, ἐκφωνηθεὶς λόγος δεικνύει τῶντι ἀρχὰς φρονίμως ἐλευθέρας συνταγματικῆς μοναρχίας. Ὁ ἀκαδημιάρχης ἐπιμένει ἰσχυρῶς εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀναγκαίαν εἰς πᾶσαν ἀκαδημιακὴν διδασκαλίαν, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ὠφέλειαν τῆς μεταξὺ τῶν λογίων ἐλευθέρας ἀμίλλης· καὶ οὐδ' ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν του, νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι σῶμα ἐκ διδασκάλων συγκείμενον ἡμπορεῖ νὰ καθυποβληθῇ εἰς μοναστικὰς διατάξεις. Ὁ ἀκαδημιάρχης ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ συνταγματικὴ μοναρχία δὲν ἔχει τί νὰ φοβῆται ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τῶν λογίων σπουδῶν. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφάνησαν κατὰ πολλὰ δυσάρεστοι εἰς τινὰς δολοπλόκους, συνδεδεμένους μετὰ τῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, Γερμανίαν, καὶ πανταχοῦ εὐρισκομένης φατρίας τῆς ζητούσης νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ἐπὶ προφάσει διατηρήσεως τῶν ψευδῶς παρ' αὐτῆς καλουμένων συμφερόντων τῆς θρησκείας καὶ τῆς μοναρχίας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔδειξεν εἰς τὸν ἀκαδημιάρχην τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐχαρίστησιν διὰ τὸν λόγον αὐτόν, καὶ ἡνδόκησε νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτὴν τὰς πλέον θεικὰς διαβεβαιώσεις περὶ τῆς αὐτοῦ θελήσεως ὑπὲρ τῆς εἰς τὴν ἀκαδημίαν διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ διδάσκειν.

(*) Ἡ ἀκαδημία ἤτον πρότερον εἰς Λαντσχούτιον, καὶ μετετέθη τῶρα εἰς Μόναχον.

Ἰδοὺ ἡ περίληψις τῆς εἰς τὰς συνθήκας προσθήκης, τὴν ὁποίαν ἐπεβόαλαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ῥωσσίας εἰς Ἀκκερμάνι, καὶ ἐδέχθησαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πόρτας :

« Τὸ Α' ἄρθρον ἐπιβεβαιώνει τὰς συνθήκας τοῦ Βουκουρεστίου, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀκρίβως ἀποτελούσας μέρος τῆς παρούσης ὁμολογίας.

« Τὸ Β' προσδιορίζει τὰ σύνορα τῆς Βασσαραβίας κατὰ τὸ Δ' ἄρθρον τῶν συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου· ἡ δὲ ὁροθετικὴ γραμμὴ τίθεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ πρωτόκωλον τῆς μεταξὺ τοῦ βαρῶνος Στρογονόφου, καὶ τῶν Ὀθωμανῶν πληρεξουσίων συντυχίας τῆς καὶ Αὐγούστου τοῦ 1817. 1

« Τὸ Γ' ἐπιβεβαιώνει ὅλα τὰ προσυμφωνηθέντα περὶ τῶν δύο ἡγεμονιῶν, τῆς Μολδαβίας δηλαδὴ καὶ τῆς Βλαχίας. Ἡ Πόρτα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνανεώσῃ τὸ χάρτι-σερίφι τοῦ 1802, 2, ἐντὸς ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης ὁμολογίας· ἀλλὰ διὰ τὴν παρῶσαν κατάστασιν αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ διότι ἐκρίθη εὐλογον τὸ νὰ ἐμπιστευθῇ ἡ κυβέρνησις τῶν εἰρημένων ἡγεμονιῶν εἰς βοιάρους Βλαχομολδανοὺς, (εἰς τὸ ὅποιον συγκατετέθη καὶ ἡ Ῥωσσία), ἡ Πόρτα καθυποβάλλεται εἰς τοὺς περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τιθέντας ὅρους κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς παραχωρήσεως τῶν ἡγεμονιῶν. Οἱ ὅροι οὗτοι ἀποβλέπουσι τὴν ἐκλογὴν τῶν ἡγεμόνων, ἥτις, κατὰ τὸ ἔκπαλαι, πρέπει νὰ γίνηται ἀπὸ τῶν δύο διδανίων, καὶ νὰ ἐπικυρόνηται παρὰ τῆς Πόρτας, ἥτις δὲν δέλει δίδει εἰς τοὺς νέους ὀσποδάρους εἰμὴ τὸ ἐνδυμα (καφτάνι)· τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ὀσποδάδων· τὴν καθαίρεσιν τῶν τὴν παραίτησιν των, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς κυβερνήσεώς των τὸν τρόπον τῆς εἰσπραξέως τοῦ φόρου καὶ τῆς ἀποκοπῆς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν βοιάδων, οἵτινες ἔφυγον ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως· τὸν ἀριθμὸν τῶν μπεσλίδων καὶ μπεσλιαγάδων, οἵτινες δέλουσι διορίζεσθαι ἀφ' ἐκατέρων τῶν ὀσποδάδων μετὰ τοῦ διδανίου των, χωρὶς νὰ συγχωρηθῇ καμμία παραδριμὴ εἰς ὅσα περὶ τούτων ἐπεβλήθησαν, καὶ ἀπεφασίσθησαν πρὶν τοῦ 1821 ἔτους.

« Δ'. Ἐπειδὴ ἡ Ῥωσσία κατὰ τὸ Γ' ἄρθρον τῶν συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Πόρταν τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατακτηθέντα φρούρια, τὰ σύνορα τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν δέλουσι μείνει, ὅποια εἶναι καὶ τὴν σήμερον. 3

« Ε'. Αἱ ὑποσχεθεῖσαι εἰς τοὺς Σέρβους ὠφέλειαι διὰ τοῦ Η' ἄρθρου τῶν συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου, δέλουσι τοῖς χορηγηθῇ εἰς διάστημα ἐνὸς χρόνου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης ὁμολογίας. Αἱ δὲ ὠφέλειαι αὗται εἶναι, καθὼς οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν Σέρβων τὰς ζητοῦσιν, ἡ σύγχρονος εἰσπραξις τῶν φόρων, καὶ τῶν ἀποκοπῶν 4· ἡ ἐπιστροφή τινῶν χωρίων, ἀποχωρισθέντων ἐκ τῆς Σερβίας· ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου· ἡ ἄδεια τοῦ ταξειδεῖν μετὰ διαβατηρίων 5· ἡ ἐλευθερία τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν, καὶ τῶν δικασίων· ἡ διοίκησις τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια οἱ Τούρ-

καὶ ἔχουσιν ἐντὸς τῆς Σερβίας, ὑποχρεωμένων τῶν ἄλλων νὰ δίδωσι λογαριασμὸν περὶ αὐτῶν· ἡ σύστασις τῶν φρουρῶν, καὶ τυπογραφίας· καὶ ἡ ἀποκλείσις τῶν εὐρύνων ἐκ τῆς Σερβίας, ἐξαιρουμένων τῶν φρουρῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ φρούρια. Ἡ δὲ Πόρτα χρεώεῖ νὰ συγκατατεθῇ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα, ἢ ἤθελον κάμει οἱ Σέρβοι, μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ ἐπὶ τῇ πίστει ὑπηκόων.

Τὸ ΣΤ' ἀποδίδει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν δυνάμεων, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πειρατειῶν τῶν Βαρβαρέζων, καὶ τῶν ζημιῶν, ὅσαι προήλθον ἀπὸ τοῦ 1821 ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν. Μία δὲ ἐπιτιμὴ μικτὴ δέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ περαιώσῃ αὐτὴν τὴν ἐκκαθάρισιν εἰς διάστημα ὀκτὼ μηνῶν, καὶ ἡ ποσοτὴς, ἣτις δέλει προσδιορισθῇ ὀλίκῳ, δέλει πληρωθῇ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσικὴν πρεσβείαν.

Σὸ Ζ' ἄρθρον διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη· 1^{ον}. Ὅσα ἄρθρα ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ Ζ' ἄρθρον τῶν συνθηκῶν τοῦ Ἰαίου, ἀποδίδονται τὰς κυβερνήσεις τῶν Βαρβαρέζων, φυλάττονται καὶ ἡ Πόρτα ὑποχρεῖται τοῦ λοιποῦ νὰ πληρῶνῃ ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θησαυροῦ εἰς τὴν Ῥωσικὴν πρεσβείαν εἰς διορίαν δύο μηνῶν μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀπαιτήσεών της, τὸ ἀντίτιμον ὅλων τῶν ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθελον προξενηθῇ ἀπὸ τῶν Βαρβαρέζων, ὁπόποτε δὲν ἤθελαν κάμει ἀμέσως τὴν πληρωμὴν ταύτην οἱ ἴδιοι Βαρβαρέζοι, κατὰ τὸ φερμάνι, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοῖς σταλῇ περὶ τούτου 6. 2^{ον}. Ἡ Πόρτα ὑπόσχεται ἐν γένει τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν χρεῶν, εἰς τὰ ὁποῖα καθυποβάλλεται διὰ τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης τῆς γενομένης μετὰ τῆς Ῥωσσίας τὸ 1783, καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα α', β' καὶ γ', καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀσφαλίζει τὴν ἐλευθέραν διάβασιν τῶν ὑπὸ σημαίαν Ῥωσικῶν πλοίων. 3^{ον}. Ἡ Πόρτα δέχεται τὴν μεσολάβησιν τῆς Ῥωσσίας περὶ τῆς ἀδείας τῆς εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσπλεύσεως ὅλων τῶν σημαιῶν, ὅσαι ἀπεκλείοντο μέχρι τούδε.

Η'. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης ὁμολογίας δέλουν ἀλλαχθῇ εἰς διάστημα τεσσάρων ἐβδομάδων, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Ἐπισημειώσεις.

1^η Ἄν καὶ δὲν ἔχωμεν ἤδη ὑπὸ ὄψιν τὰς συνθήκας τοῦ Βουκουρεστίου, καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα ὅμως, τὸ ἄρθρον, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐνταῦθα, διορίζει τὸν Πρύττον ποταμὸν γραμμὴν ὁροθετικὴν μέχρι τῆς εἰσβολῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Δούναδιν· ἐκεῖθεν δὲ αὐτὸν τὸν Δούναδιν μέχρι τῶν ἐκβολῶν· ἀλλὰ, διὰ τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ τούτου, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἐκβολὰς του, διὰ τὰ πολλὰ στόματα, δι' ὧν εἰσβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον, καὶ διὰ τὰ πολυάριθμα νησιῖα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει, ἐσυμφωνήθη, ὅτι ἡ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ποταμοῦ γραμμὴ δέλει εἶναι ἡ κυρίως ὁροθετικὴ καὶ ὅσαι μὲν τῶν νήσων κείνται πλησιέστερον τῆς ἀριστερᾶς τοῦ ποταμοῦ ὅχθης δέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ῥωσσίαν· ὅσαι δὲ παρὰ

τὴν δεξιάν, εἰς τὴν Τουρκίαν· αἱ δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ κείμεναι, δέλουν εἶσθαι κοιναί, καὶ μένουσι μὲν ἀκατοίκητοι, δύνανται ὅμως οἱ ἄλιεῖς καὶ τῶν δύο μερῶν νὰ ἀγρεύωσιν ἀκωλύτως. Ἐσυμφωνήθη πρὸς τούτοις, ὅτι ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς διαχωρίζουσας ἐκάστην τῶν κοινῶν αὐτῶν νήσων, ἡ ὁποία νομίζεται ἡ κυρίως ὁροθετικὴ, ἡ Πόρτα δὲν δύναται νὰ ἀγεγείρῃ φρούριον, ἢ φρούρια ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ Δουνάδεως, μέχρι τινὸς ὀρισμένου διαστήματος. Ἐκ τούτου προήλθον ἀμφισβήτησεις τινές· διότι εὐρέθη παρ' ἐλπίδα, καὶ κατ' ἀσυνχώρητον ἄγνοιαν τῆς Πόρτας, τὸ φρούριον τῆς παλαιᾶς Κιλίας ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ διαστήματος. Ὡστε, ὅτε ἡ Πόρτα ἐδιώρισε τὴν ἐπισκευὴν του κατὰ τὸ 1815, ἡ Ῥωσσία ἀντέτεινε δυνάμει τῶν συνθηκῶν. Ἐδιωρίσθησαν ἐκατέρωθεν γεωμέτραι εἰς τὴν ἀκριθεῶς καταμέτρησιν, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν ἀντικειμένων τῆς μεταξὺ τοῦ βαρῶνος Στρογονόφου καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Πόρτας διαπραγματεύσεως, καὶ ἀπεφασίσθη, κατὰ τὸ γράμμα τῶν συνθηκῶν, ὑπὲρ τῆς Ῥωσσίας.

2^η Τὸ χάρτι τοῦτο ἐπικυροῖ ὅλας τὰς περὶ τῶν δύο ἡγεμονιῶν προγεγονυίας συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφυλάχθησαν ποτὲ παρὰ τῆς Πόρτας. Κατ' αὐτὸ ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς Ῥωσσίας· οὐδὲ δύναται ἡ Πόρτα νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους πρὸ τῆς ἐπταετίας, ἐκτὸς φανερᾶς προδοσίας, ἢ ἄλλου μεγάλου ἐγκλήματος· καὶ τότε πάλιν ὀφείλει νὰ προγνωστοποιήσῃ τὴν Ῥωσσίαν περὶ τούτου. Ἡ μόνη μεταβολή, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς ὅσα διαλαμβάνει τὸ χάρτι τοῦ 1802, εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἡγεμόνων μεταξὺ τῶν βοιάρων, ἐν ᾧ, κατ' ἐκεῖνο, ἐγένετο μεταξὺ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Γραικῶν, ὅσοι ἐχρημάτισαν διερμηνεῖς τῆς Πόρτας, ἡ προγεγονυμένη. Καὶ τὸ χάρτι αὐτὸ ἔλαβε τὴν τύχην τῶν ἄλλων ὑποσχεσέων τῆς Πόρτας, γραπτῶν ἢ ἀγράφων· διότι οἱ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διορισθέντες ἡγεμόνες, Ἀλέξανδρος ὁ Μουρούζης, καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ὑψηλάντης, ἐξώσθησαν μετὰ τετραετίαν μόνον, καὶ χωρὶς νὰ προειδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ Ῥωσσία, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς κατὰ τὸ 1806 διενέξεις μετὰ τῆς Ῥωσσίας, καὶ τέλος εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου.

3^η Ἡ ἐπιτηδειότης τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου θέλει χρησιμεύσει ἴσως εἰς τὸ νὰ ἀπατήσῃ πολλούς, καὶ μάλιστα τὸν Ὀθωμανικὸν ὄχλον, ὥστε νὰ νομίσωσιν, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν διαφιλονεικούμενα φρούρια ἀφείχθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Πόρτας· ἀλλ' εἶναι ὅλον τὸ ἐναντίον. Τὸ Γ' ἄρθρον τῶν συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὁρίων λέγει, ὅτι τὰ ὅρια δέλουν μείνει ὡς ἦσαν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, καὶ ὅσα φρούρια ἐκυριεύθησαν παρὰ τῆς Ῥωσσίας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, δέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Πόρταν. Ἡ Ῥωσσία ἐπέστρεψε τῶντι τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου κυριευθέντα παρ' αὐτῆς φρούρια· ἐκράτησεν ὅμως τὰ παρὰ τὸν Φάσιν ποταμὸν τρία, τὰ ὁποῖα αἰζηθῆναι εἰσβαλεῦσα πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐκυρίευσεν, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοῦ

ιστρου. Τὸ γράμμα τοῦ Γ' ἄρθρου τῶν συνθηκῶν τοῦ
 ὑποκυρεστίου ὑπερίσχυεν· ἀλλ' ὁ νοῦς;

4 Ἀνεφέραμεν καὶ ἀνωτέρω τὴν λέξιν ἀ π ο κ ο π ῶ ῃ ,
 ὅποια μεταφράζει κυρίως τὴν ἀραβικὴν λέξιν *Ma-*
o u, καὶ εἶναι γνωστὴ νομίζομεν δὲ, ὅτι δὲν πρόκει-
 ται λόγος περὶ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰσπράξεως
 ἐκ τῶν δύο τούτων εἰδῶν τοῦ φόρου, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐνώσεως
 αὐτῶν εἰς ἓν. Ὡστε νὰ ὀφείλῃ ἡ Σερβία νὰ δίδῃ κατ'
 ἑκάστην μίαν ὠρισμένην ποσότητα εἰς τὴν Πόρταν, διὰ
 ἀποφεύγῃ τὰς πολυειδεῖς ἀπαιτήσεις, καὶ πληρωμὰς,
 τὰς ὁποίας πολλάκις εἰσχωροῦν καὶ καταχρήσεις.

5 Νομίζομεν, ὅτι πρόκειται λόγος περὶ τοῦ νὰ ἔχῃ
 κυβερνήσεις τῆς Σερβίας τὴν ἀδειαν εἰς τὸ νὰ δίδῃ δια-
 τήτρια εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας ταξιδεύοντας.

6 Κατὰ τὸ Ζ' ἄρθρον τῶν συνθηκῶν τοῦ Ἰασίου, ἡ
 Πόρτα ἐγγυᾶται νὰ ὑποχρεώῃ τὰς κατὰ τὴν Βαρβαρί-
 αν ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας, νὰ ἀποδίδωσι τὸ ἀντίτιμον
 τῶν ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθελον προξενηθῇ ἀπὸ τῶν Βαρ-
 βαρέζων πειρατῶν· ἀλλὰ σπανιώτατα ἡ ἐγγύησις αὕτη
 ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς ζημιωθέντας. Διὰ τοῦτο ἤδη προσ-
 διορίζεται καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος!

Εἶναι γνωστὰ αἱ πρὸ δύο περίπου μηνῶν συμβῆσαι
 εἰς Ὑδραν ταραχαί, καὶ ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς δὲν ἀ-
 νέφερεν ἕως τῶρα τίποτε περὶ αὐτῶν. Ἄν τοιοῦτο τι
 ἤθελε συμβῇ εἰς Ναύπλιον, ὅταν διέτριβεν ἐκεῖ ἡ Διοί-
 κησις, ὁ λεγόμενος Φίλος τοῦ Νόμου ἤθελε τὸ δια-
 σαλπίζει ἀμέσως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἤθελε τὸ ζω-
 γραφίσει μὲ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα, ἀφ' οὗ μά-
 λιστα ἄλλοτε ἔπλασε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Αἱ ταραχαί τῆς Ὑδρας ὀργανίσθησαν, καὶ ἐκινή-
 θησαν παρὰ τινων πρὸς ἄλλο τέλος· πλὴν ἔλαβαν τοι-
 αύτην μορφήν, ὥστε ἐπρεπε νὰ μετανῶσι καὶ ὅσοι
 ἠθέλησαν νὰ ἐρεθίσωσι τὸν λαόν. Κατὰ τὴν ταραχώδη
 ταύτην ἐποχὴν συνέβησαν καὶ τραγικά, καὶ κωμικά,
 καὶ πρωταγωνισταὶ καὶ τῶν τραγωδιῶν, καὶ τῶν κω-
 μωδιῶν ἦσαν οἱ αὐτοὶ, οἵτινες ἐκίνησαν καὶ τὰς τα-
 ραχὰς, ὡς θέλει τὸ δείξει ὁ καιρὸς. Οἱ Κύριοι οὗτοι
 ἠμποροῦσαν καὶ ἐν ἡσυχίᾳ νὰ ἐπιτύχωσιν ὅτι ἐξη-
 τοῦσαν, καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς κατέφυγαν εἰς
 τοιαῦτα μέσα, καὶ ἔχασαν σιμὰ εἰς τοὺς χρηστοὺς
 πολίτας, καὶ ὅσῃν εἶχαν ἕως τῶρα ὑπόληψιν.

Ἀποτελέσματα τῶν ταραχῶν αὐτῶν ἦσαν ἀλλαγὰι
 πληρεξουσίων, καὶ κυβερνητῶν. Ἐως τῶρα ἐκυβερνῶν-
 το τὰ τῆς Ὑδρας πράγματα ἀπὸ τοὺς οἰκοκυρίους
 ἢ προκρίτους· ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐδιωγίσθησαν δι ο ι-
 κ η τ α ῖ, καὶ οἱ διοικηταὶ οὗτοι εἶναι σύμμικτοι. Εἰς
 τὴν διοικητικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν ἔμβασαν καὶ μὴ
 θέλοντα γέροντα τινὰ, ὀνομαζόμενον Ν. Ἀθρηνόν. Ὁ
 γέρων οὗτος εἶναι ἀόματος, ἀλλὰ τίμιος καὶ φρό-
 νιμος, καὶ ἔκομε τὴν παρατήρησιν εἰς τοὺς συμπολί-
 τας του, ὅτι τὰ πράγματα, ὅπως τὰ ἐπίασαν, δὲν

εἶναι καλά· καὶ ὅτι αὐτὸς θεωρεῖ τὴν καθεστῶσαν τοῦ
 ἔθνους διοίκησιν ὅχι μόνον ὑπερασπιζομένην ἀπὸ τὰς
 προκηρῦξεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐ-
 πιστηριζομένην εἰς τὴν νομιμότητα, ἀλλ' ἀναγνωρίζο-
 μένην καὶ ἀπὸ τὰς ξένας δυνάμεις, καὶ ὅχι ὁποῖαν
 τὴν κηρύττουσι τινὲς ἐδῶ· καὶ αὐτὴν ἀποφασίσῃ ἐναντίον αὐ-
 τῆς ἡ φατρία τοῦ Καστρίου, ὅταν οἱ νῦν διοικηταὶ
 ἀκολουθοῦν τὸ ἔργον των, ἡμεῖς τί θὲ νὰ κάμωμεν; —
 Ἡ ἀπόκρισις τοῦ Κυρίου εἰς τὰς φρονίμους ταύτας
 παρατηρήσεις τοῦ γέροντος φανερώνει τρομερὰ πράγματα.

Ἐπειδὴ, ὡς εἶπα, αἱ ταραχαὶ ὀργανίσθησαν, καὶ
 ἐκινήθησαν παρὰ τινων, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἦτον ἡ
 κατηραμένη ἰδιοτέλεια, ἔπρεπε ν' ἀλλάξουν καὶ οἱ πλη-
 रेξούσιοι. Οἱ παλαιοὶ πληρεξούσιοι ἦσαν οἱ Κύριοι Δη-
 μήτριος Τσαμαδὸς, Βασίλειος Μπουδούρης, Ἐμμανουὴλ
 Τομπάζης, Δημήτριος Βούλγαρης, Γκίκας Γκιώνης.
 Ἀντὶ τούτων ἐκλέχθησαν μετὰ τὰς ταραχὰς ὁ Γ.
 Κουντουριώτης, Γ. Τρίπας, Λάζαρος Δ. Τσαμαδὸς,
 Ἀ. Κριεζῆς, Οὐῖμπούρης ἐπονημαζόμενος, Δ. Βούλ-
 γαρης, Α. Οἰκονόμος. Ἀλλ' ἐκ τούτων παραιτήθησαν
 οἱ Κύριοι Λάζαρος Δ. Τσαμαδὸς, Δημ. Βούλγαρης,
 καὶ Ἀ. Κριεζῆς. Ὁ πρῶτος εἶναι υἱὸς τοῦ νῦν εἰς
 τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν Δημητρίου Τσαμαδοῦ, καὶ
 εἶναι ἄπορον πῶς ἐκλέχθη. Ποῖος υἱὸς ἠθέλε δεχθῇ ἐκ-
 λογὴν, ἐν ᾧ ἀποβάλλεται πατήρ, καὶ πατήρ σεβά-
 σμιος; Ἀλλ' ἴσως ἠθέλησαν οἱ Κύριοι ἐκλέκτορες νὰ
 ἐνσπείρωσι καὶ μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ διχόνοι-
 αν! Ὁ Κ. Δημήτριος Βούλγαρης παραιτούμενος ἀνε-
 χώρησεν εἰς Πόρον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγινα, διὰ
 ν' ἀποφύγῃ ἴσως καὶ τὴν ὀργὴν τῶν ταραχοποιῶν. Ὁ δὲ
 Κ. Ἀ. Κριεζῆς Οὐῖμπούρης ὅχι μόνον δὲν ἐδέχθη τὴν
 ἐκλογὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπεκρίθη γενναίως « Δὲν θέλω
 νὰ πατήσω εἰς σαπημένον σανίδι ». Τριακόσιοι φύλα-
 κες ὑπῆγαν μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, καὶ ἐπάτη-
 σαν τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ τὸν πάρουν μὲ βίαν, καὶ
 μόλις ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς φοβερισμοὺς τὸν ἄφησαν.
 Ὅθεν ἀντὶ τῶν τριῶν ἐκλέχθησαν ὁ Φραγκίσκος Βούλ-
 γαρης, ὁ Νικόλαος Μπατζακτζῆς, καὶ ὁ Δημήτριος
 Κριεζῆς, καὶ ὅλοι οἱ λεγόμενοι οὗτοι πληρεξούσιοι ἀ-
 ναχωροῦν εἰς Καστρί, φέγοντες μαζί των, ὡς λέγεται,
 καὶ Ὑδραϊκὴν φρουρὰν ἢ οὐρὰν 150 ἐκ τῶν 800 φυ-
 λάκων τῆς Ὑδρας, διορισθέντων μετὰ τὰς ταραχὰς.

Τὰ πράγματα τῆς Ὑδρας ἐταράχθησαν, καὶ ἐσυγ-
 χύθησαν τόσον, ὥστε κινοῦν τῶντι εἰς λύπην καὶ ἀ-
 γανάκτησιν κάθε τίμιον καὶ χρηστὸν πολίτην. Τίς ἐπρόσμε-
 νε τοιοῦτο τι; καὶ ὅμως ἔγεινε· διότι τὸ ἠθέλησαν τινὲς.

Ὅλον τὸ ἔθνος εὐρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν,
 καὶ ὅσοι ἐπρεπε νὰ συντρέχουν εἰς τὸ νὰ τὸ ἐβγάλουν
 ἀπ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν, συνεργοῦν εἰς τὸ ἐναντίον.

Παρακαλεῖσαι, Κύριε Συντάκτα, νὰ καταχωρίσῃς
 τὴν παροῦσαν μου εἰς τὴν ἐφημερίδα σου, καὶ θέλεις
 εὐχαριστήσῃς ὅλους τοὺς καλοὺς συμπολίτας μου.

Ἐξ Ὑδρας 1827 Ἰανουαρίου 9. * * *